

Landskap: HALLANDUpptecknat av: Emil J. SödermanHärad: HÖKAdress: Srenstorp HofSocken: ÖSTA KARUPBerättat av: Malhilda PålssonUppteckningsår: 1924Född år 1861 i Ö. Karup

Uppteckningen rör

Kristen själ må ej klaga 1.

Jag ser på dina ögon du har en annan kär 2.

Ack, hvad nöje är om sommaren .

O. flicka, O. flicka. Vad har du i ditt sinn 7

Rocken snurrar, lampan brinner 9

Sren Eldbrand han sade ~~u~~ i sintor. 11

Sjömansvisa 16

Adjö, farväl för sista gång. 18

Nu kommer den förste friaren 20

Men tänk vad himlen strålar klar o blå 24

Två flickor de gingo åt rosendelund 27

Den föskjutna fästman 30

Krinnotroheter Skriv endast på denna sida! 33.

36 sid

ACC. NR. 2343

Landskap: Halland

Härad: Hög

Socken: Åstra Karup

Uppteckningsår: 1929

Upptecknat av: Emil Goderman

Adress: Svenske Skop

Berättat av: Mathilda Nilsson

Född år 1861 i Åstra Karup

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.
(36 sidor)

2343

Uppteckningen rör

Bristen på att aldrig klaga.
Hvi bekräftar du dig på?
Vi förljant du svära, aga,
som vår fader lägger på;
Armod kan i rikedom vändas;
Sorgen kan i glädje vändas.
Gud kan vände vatten i vin;
han kan lindra sorgen din.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR. X2343

Landskap: Halland Upptecknat av: Emil Yderman
 Härad: Höle Adress: Svenstorp, Höle
 Socken: Östra Karup Berättat av: Mathilda Pålsson
 Uppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Östra Karup

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Uppteckningen rör

Jag ser på dina ögon du har en annan blick
 och nu skall du mig lofva att säga hvem det är.
 Jag har ju alltid varit uppriktig emot dig
 och nu kan du väl vara det samma emot mig.

Jag gifvit dig mitt hjärta, du gaf mig ditt igen
 du lofte mig att lifva en huld och trogen vän.
 Vill du ditt löfte kryta och så förskjuta mig.
 Den tid jag ej vill minnas, då jag skall sakna dig.
 I alla lifvets skiften jag troget älskat dig
 jag öfvergifvit andra och lefvat blott för dig

Skriv endast på denna sida!

II
"Jag kan dig icke glömma, så länge hjärtat slår,
mig, & så länge jag i världen lifva får."

"Men nu skall du mig lofva att säga hvem det är,
som du till vän hälsat välja, och som du håller kär.
Du haunc gifvit handen, ditt namn hon äfven fått,
och mig har du förskjutit, de' har jag nog förstått."

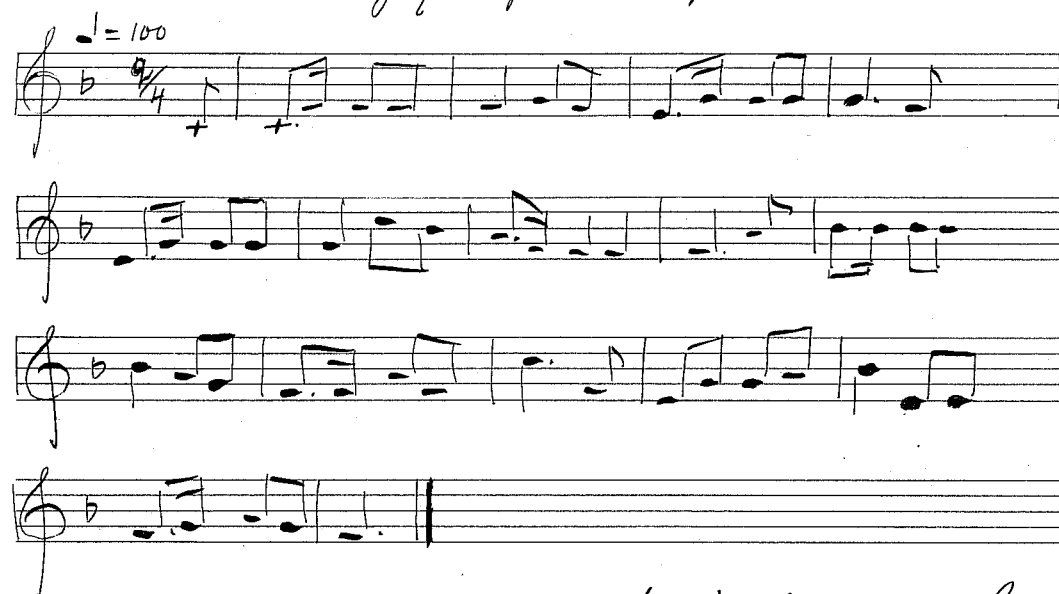
Här.
"Min vän, fast du är fallig, jag har dig ändå kär.
Jag skau dig & förskjutit, Gud vet om hvad vi är.
Nej, om än hela världen du stode mig emot
jag ändå aldrig skall tillbaka taga mina ord."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

2343

Jag ser på dina ögon



Melodisuppteckning av Arthur Palmgren

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"Jag ser på dina ögon".

Melodiuppteckning av ARTHUR MALMGREN.

2/4

$\text{♩} \approx 100$

The musical score is written on five staves. The first four staves contain the melody, and the fifth staff contains the lyrics. The melody is in 2/4 time, with a tempo marking of approximately 100 beats per minute. The key signature has one flat (B-flat). The melody consists of eighth and sixteenth notes, with some rests. The lyrics are written below the melody, with the word 'alltid' appearing above the final note of the melody.

alltid

va rit upp rik tig emot dig

Efter Mathilda Paulsson.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

ACC. NR. ~~82343~~

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Halland* Upptecknat av *Emil Söderman*
Härad: *Höke* Adress: *Svenstorp Höke*
Socken: *Astra Karup* Berättat av *Mathilda Talsom*
Uppteckningsår: *1929* Född år *1861* i *Astra Karup*

Uppteckningen rör

"Ack, hvad nöje är om sommaren,
då alla örter slå i blom ma
och alla vackra fläckar i en äng.
Hvad mera nöje kan man önska!
Marna är min enda fröst.
Sara ligger alltid vid mitt fröst,
men Anna är ändå mitt nöje.

Marna hafver jag så hjärtligt kär,
jag älskar henne ofantligt hjerta;
Ytina vill jag alltid vara när,
hon är på kär uti mitt hjerta.
Brita är också min lilla vän.

Skriv endast på denna sida!

Frina skall jag fria till igen,
men Kajsa hon är ändå likad.

Elna hon är både snäll och fin,
ja, hennes ögon för mig glimma.
Kerstin hafver jag utvaldt till min,
och hon skall först bli min qvinna.
Elsa tycker jag dock bättre om,
Beata är också min lilla vän,
men Tissa jag gifver gifver.

Else hon är både snäll och nall,
milt hjerta jag henne gifver.
Eva hon är både fin och takt,
jag älskar henne mer än lifvet.
Maria tycker jag likaså.

Ack, om jag detonella kunde få,
din ausgå stona, tacka flickan.

Hanna är också min lilla vän
då har hon lofvat hon skall vara

Skriv endast på denna sida!

III
Fredrika har mildt hjerta hos sig än,
det ingen ifrå henne tager.

Sofia går och väntar uppfå mig,
Mathilda har jag också en del uti,
det kan jag draga mig till minnes.

Vastra flickor tycka väl om mig,
för jag så stadig är till minnes,
men tyckan byter sig ofta om
att taga flickan hvar hon finnes.

Ja, racke gossar, gämn som jag,
än en flicka, byten om hvar dag!
Låt ingen Or för gammal bli för!"

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6.

2343

2343

Äde vad nöje är om sommaren



LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Melodiuppteckning av Arthur Malmgren.

ACC. NR. 49343

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Halland Upptecknat av: Emil G. G. G. G.
 Härad: Hoök Adress: Svensköp
 Socken: Ästra Karup Berättat av: Matilda Pålsson
 Uppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Ästra Karup

Uppteckningen rör

"Ofliska, öfliska! Hvad har du i ditt sinne?
 Hvar för är du på ledan? Har du mist vännen din?
 Glä hert de' sorgsna tårar! Jag vill trolofa dig.
 Och du skall bli min lilla vän, om du vill hafva mig."

"Haf tack, min gode herre! Jag har en annan Kar,
 som nu han är bortrest och ifrån fjärde år tid.
 På honom vill jag vänta och i en fjärde år tid,
 till dess han igen kommer, om han finns mera till."

"På honom nu vänta det lönar inte sig,
 ty han är redan död, kan jag försäkra dig."

"Är han nu redan död, om du försäkrar mig,"

Skriv endast på denna sida.

II Så har jag ändå lofvat att aldrig gifta mig."
"Saf tack, mild hjertas flicka, för du så trogen är!
Nu hafver jag dig profvat, att du mig håller kär.
Nu är jag igen kommen ifrån min resa lång;
Och skall vårt bröllop firas med spel och dans och sång."
"Är den rätte sjöman, den som jag håller kär,
Så visa mig det tecken, som vidlne om mig lär,
ty här sker stor förändring, och på en dyrs tid;
Kanske du är en budazar, som vill förlova mig."
Så drog han af sig handskan, af sin snöhvita hand.
"Se här, se här gullringen, som förr har varit din!"
När hon fick ringen skåda, blef hon så hjärtans glad,
på denna lilla kärma fjäll ned och svann af.
"Min älskade Maria, en kyss skall väcka dig."
Så tog han hennes varting i famnen, upp på sitt
Hon vaknad i hans armar, och där blef glädje af,
och många tusen kyssar de åt hvarandra gaf.

2343

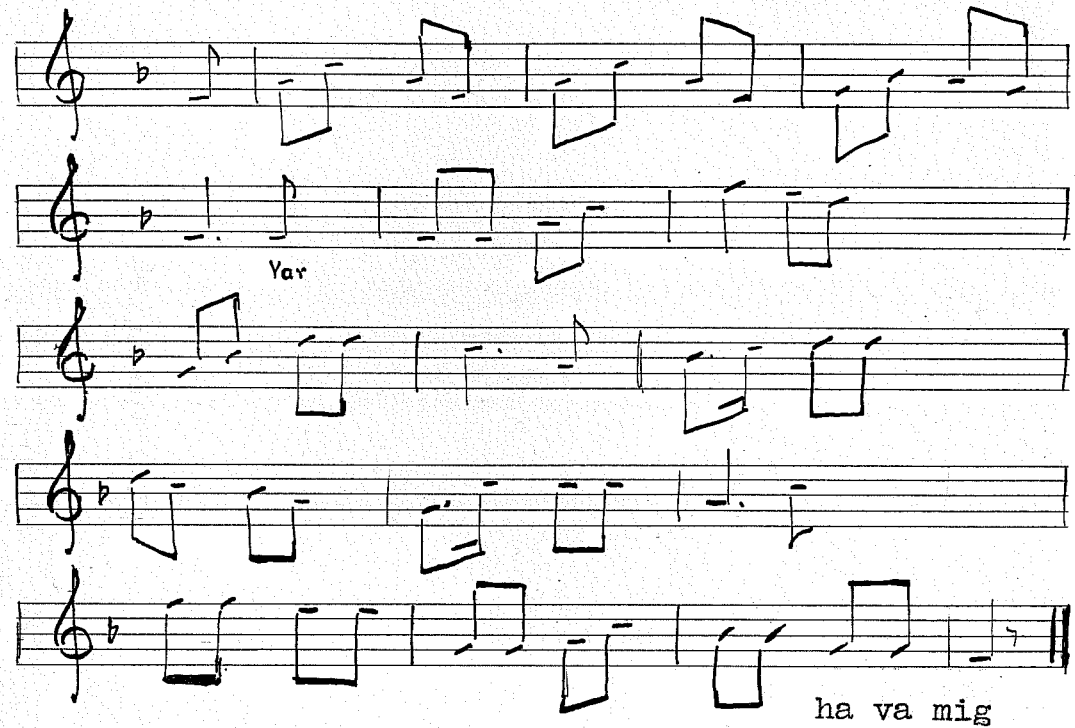
O flicka, o flicka

Melodiuppteck-

ning av

86

ARTHUR MALMGREN.



Ö.Karup 1860-talet. Efter Mathilda Paulsson.

O flicka, o flicka.

2343

8c.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Var
vän
hä va
mig.

The musical score consists of five staves. The first staff is a treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). The melody is written in a simple, folk-like style. The second staff begins with the word 'Var' and continues the melody. The third staff continues the melody. The fourth staff begins with the word 'vän' and continues the melody. The fifth staff begins with the word 'hä va' and continues the melody. The sixth staff begins with the word 'mig.' and continues the melody. The score is written in a simple, folk-like style.

Melodispatentering av Arthur Halmgren

ACC. NR. 9342

Landskap:

Halland

Upptecknat av

Emil Söderman

Härad:

Hook

Adress

Sveustorp Skof

Socken:

Ästra Karup

Berättat av

Mathilda Felsén

Uppteckningsår:

1929

Född år

1861 i Ästra Karup

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Uppteckningen rör

Rökken snurrar, laupan brinner,
vinder gällan den är på gång,
men som rökken du skall försvinner
genom munterhet och sång.
Hej sjung hörs fallalala!
Hej sjung hörs fallalala!

Denna vaktas går som många.
Så dag blir det sårt igen;
Då skall jag till kyrkan gå,
kräffa der min lilla vän.
Hej sjung hörs fallalala!";

Skriv endast på denna sida!

II

"Arm i arm vi glada vandra,
tala om hvad myll, som häud,
sen vi sågo sist hvarandra',
och den påkänd, som vi känd.
Hj' sjung ropar fallalala!" —

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10.
2849

Rocken snurrar.

Efter Mathilda P.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Melodiuppteckning av ARTHUR MALMGREN.

ACC. NR. ²³⁴³~~2342~~

Landskap: *Halland* Upptecknat af: *Emil Töderman*
 Härad: *Hele* Adress: *Svensborgs kloster*
 Socken: *Östra Karup* Berättat af: *Kathilda Nilsson*
 Uppteckningsår: *1929* Född år *1861* i *Östra Karup*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

//

Uppteckningen rör

Sön Eldbrand han påde till moderen sin
 — "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön" —
Jag had' en liten syster för femton år sen
 — "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön." —
"Och hon var så fager, och hon var så leald"
 — "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön." —
Men henne hafver hafsprunget tagit i sin vald
 — "Det blåser Raut, Raut väder ifrån fjön." —
Med fyra gullhästkar, fyra fyra gullson
 — "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön." —
Så Raut jag tida i den brida strom

Skriv endast på denna sida!

II — "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."

"Här har du gullhåstskar, och här har du gullson

— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."

"Och nu kan du rida i den skidaste ström."

— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."

Iven Eldbrand han klappar gråblacken upp på land."

— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."

"Och nu, Raut du rida de femti svenska mil

— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."

Iven Eldbrand han rider sig till hafsfruens gård

— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."

Derude stod ju hafsfrun och Raut väder sitt här

— "Det blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."

"Goddag, goddag, min hafsfru, på fager och så fin."

— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."

"Din like jag ej funnit på femti svenska mil."

— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

2343

III. "Å inte är jag fager, och inte är jag fin"
— "Det blåser Raut, Raut väder ifrån sjön."
"Men jag har en kärna, hon lyser som en sol,"
— "Det blåser Raut, Raut väder ifrån sjön."

"Hundrade dukar, det vill jag gifva dig"
— "Det blåser Raut, Raut väder ifrån sjön."
"Blott om jag den kärnan kunde få."
— "Blåser Raut, Raut väder ifrån sjön."

Och hafspren hon gånge sig åt Rammaren den blå
— "Det blåser Raut, Raut väder ifrån sjön."
"Stig upp ^{nu} en liten Elin, tag pitres kläining på!"
— "Det blåser Raut, Raut väder ifrån sjön."

Så kom en liten Elin, med pitres kläining på
— "Det blåser Raut, Raut väder ifrån sjön."
"Och gulvret det lysde i kvarnens alla fjäll"
— "Blåser Raut, Raut väder ifrån sjön."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13.

2343

IV
Sven Eldbrand han tager en guldkanna i sin hand
— "Blåser Raud, Raud väder ifrån Sjön."
Han bjöd en liten Elin att dricka en gång.
— "Blåser Raud, Raud väder ifrån Sjön."

Sven Eldbrand han bröder ut Rappan den lå
— "Du blåser Raud, Raud väder ifrån Sjön."
Och bjöd liten Elin att dricka Gersa.
— "Du blåser Raud, Raud väder ifrån Sjön."

Sven Eldbrand han klappade gråklacken upp på land
— "Blåser Raud, Raud väder ifrån Sjön."
"Ja, nu så skall du lunka de femti mil igen."
— "Blåser Raud, Raud väder ifrån Sjön."

"Kyö, farväl, min kaffsfru så jagar och så fin."
— "Du blåser Raud, Raud väder ifrån Sjön."
"Ja, nu så rider jag hem med systern min."
— "Du blåser Raud, Raud väder ifrån Sjön."

V "Ja, hade jag trott, att den falskhet var så stor"
— "Du blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."
"Så skulle du aldrig komma upp på den lönsta jorden."
— "Du blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

2343

Och der blev stor glädje i Eldkrands gård
— "Du blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."
Den röfvade kärnan kom hem till mor och lern.
— "Du blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."

Sven Eldebrand, blåser kallt, kallt

Melodiuppteckning av ARTHUR MALMGREN.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

ACC. NR. 2243

Landskap: Halland Upptecknat av: Emil Hederman
 Härad: Hälsinge Adress: Irenstorgs Höp
 Socken: Östra Karup Berättat av: Mathilda Pålsson
 Uppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Östra Karup

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16.

Uppteckningen rör "Sjömanerisa"

O, du glade Sjöman,
 när du lämnar ditt land
 på en resa omkring jorden,
 på den vilda ocean.
 Du är glad och förtöjd,
 och du sjunger med fröjd,
 och ditt hopp står till Herren
 uti himmelns höjd.

Ankaret det vindas upp.
 Seglen hissas i topp,
 och en man går till rodet

Skriv endast på denna sida!

II
men de andre klarar sig.
Nu mid haken i hand
stå vi klara' alle man
och en omf farväl vi kjuda
år vord Kära fosterland.

Nu är auiting klar och glatt.
Lickan är min bästa skatt,
och nu slutar jag min visa
med en kärleksfullt godnatt.
Jag är glad och färdig,
och jag sjunger med fröjd
och min höjst står till Herren
uti himmelens höjd.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17.

2343

Melodiuppteckning av ARTHUR MALMGREN. Efter
MATHILDA PAULSSON.



Har lärt den av en flicka fr. Båstad på 1870-talet.

Landskap: Halland Upptecknat av: Emniel Söderman
 Härad: Höck Adress: Svenskegårds Höf
 Socken: Ästra Karup Berättat av: Meddeliga Falsen
 Uppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Ästra Karup

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18.

2343

Uppteckningen rör

Adjo, farväl för sist gång
jag afsked med dig här.

Nu må jag resa långt från dig,
men du får stanna kvar!

Kom och följ mig ned till strand:
är på min lilla båt.

Sen ger jag dig min högra hand,
och sedan skiljs vi åt.

Ja, kom och följ mig ned till strand,
så skall du skada ja.

— Ett litet skepp skall du få se

Skriv endast på denna sida!

med flagg och vimpel på.
Din Kind, den är som marmors hvit,
din Kind är rosenröd.
Hvar gång jag din' blå ögon ser,
hvar bloddrop i min kärl.
"Ditt hjerta likvad jag vid snön,
som faller i april,
När den går bort, så vill jag dö
och ej om vara till."
"Du bräjer skeppet ifrån land
och det med största hast,
och rodrat tar vår timmerman.
Adjo för sista gång."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19.

2343

Adjö, farväl för sista gång.

Adjö, farväl för sista gång.

Nu må jag se så långt från dig men

du får stanna kvar

Melodiuppteckning av ARTHUR MALMGREN.

Melodien har jag lärt av en flicka fr. Båstad
på 1870-talet tillsammans med visan.

ACC. NR. XIV

Landskap:

Halland

Uppteckngt af

Emil Öderman

Härad:

Hele

Adress:

Trenta Höf

Socken:

Ästra Karup

Berättat af

Mathilda Nilsson

Uppteckningsår:

1929

Född år

*1861 i Ästra Karup*LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV*20**2343*

Uppteckningen rör

*Nu kommer den förste friaren**— Mor lilla just nu**Nu kommer den förste friaren**— Mor lilla just nu.**"Hur många penningar hafver han,
min dotter Julian?"**"Hur många penningar hafver han**— Min dotter Julian?"**"Jo, femti på femti, det lägger han fram."**"Öppna dörren och bär gå ut
min dotter Julian."*

Skriv endast på denna sida!

"Nu kommer den andre friaren
— Mor lilla just nu." ::

"Har många penningar hafver han,
Min dotter Julian?" ::

"Jo, hundra på hundra
det lägger han fram." ::

"Öppna dörren och bën gå ut,
Min dotter Julian!" ::

"Nu kommer den tredje friaren
— Mor lilla just nu." ::

"Har många penningar hafver han
Min dotter Julian?" ::

"Jo, tusen på tusen
det lägger han fram." ::

"Öppna dörren och ljud en in!" ::
— Min dotter Julian!" ::

"Hvar skall den friarm bilda?"

— Mor lilla just nu?" ::

"På min stol, vid mitt bord,
Min dotter Julian." ::

"Vi ha ju inga skolar
Mor lilla just nu." ::

"Så tvättstaplen, ta hvad du kan
Min dotter Julian." ::

"Hvad skall den friarm äta
Mor lilla just nu?" ::

"Aggarna på silfverfat,
Min dotter Julian." ::

"Vi ha ju inget silfverfat
Mor lilla just nu." ::

"Tag trällarkäken, tag hvad du kan
Min dotter Julian." ::

IV.

"Hvar skall den friarn sofra

— Mor lilla just nu?" ::

"I din säug, på din arm,

— Min dötter Julian." ::

"Vi ha ju inga säugklär,

Mor lilla just nu." ::

"Tag paltakallen, tag hvad du kan,

— Min dötter Julian." ::

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

23.

2349

Landskap: Halland Upptecknat af: Emilj Gorderman
 Härad: Hele Adress: Srenstorp, Hele
 Socken: Ästra Karup Berättat af: Mathilda Faleborn
 Uppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Ästra Karup

24

2343

Uppteckningen rör

Men tänk, hvad himlen strålar klar och blå!
 Tänk, den som många en annan finge gå
 att höra näktargalens sång i kväll.
 Ah, söta mamma, hvad du vord snäll!"

Så talte här den sköna Emma nyss
 och tryckte på på moderns hand en kys.
 Men pappa hörde hvad hans älskeling led:
 "Säg fliktan gå!" han till sin gemma bad."

Vid moderns ja den sköna Emma log
 och halt och handskar i en blixt hon tog.
 — Men far och mor de gingo ledda med

Skriv endast på denna sida!

— en ganska god men också en tråkig sed.

De gingo ned till villan, där du vet
och där klev lilla Emmas kind så het.

SKön och följusad uti sommarmatt
— men gick ändå närmare, där pojken satt.

Och pappa gjorde gäst då sin frund
och vände åter om en liten stund.

Han glattigt sade: "Kom, så får du se,
hur näktergalen fångas en, tu tre."

De gingo byst, och kortom vid en häck
der såg de Emma stå på SKön och täck
med näktergalen, med en ungarsken,
som kyssar gaf, och kyssar fick igen.

Så slog förträckt frun sina händer höj
och ville gäst gifvit till ett rop,
men pappa sade: "Lugna dig, Sofi!
Vi höra näktergalen, också vi."

Skriv endast på denna sida!

III
Men hvad tror du, at saken hog til? ²
Jo, innan årets dagar lufid ut,
då går Emma at stå lerd på säll,
ty hon vill höra maktargalen hvar gvell.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

26.

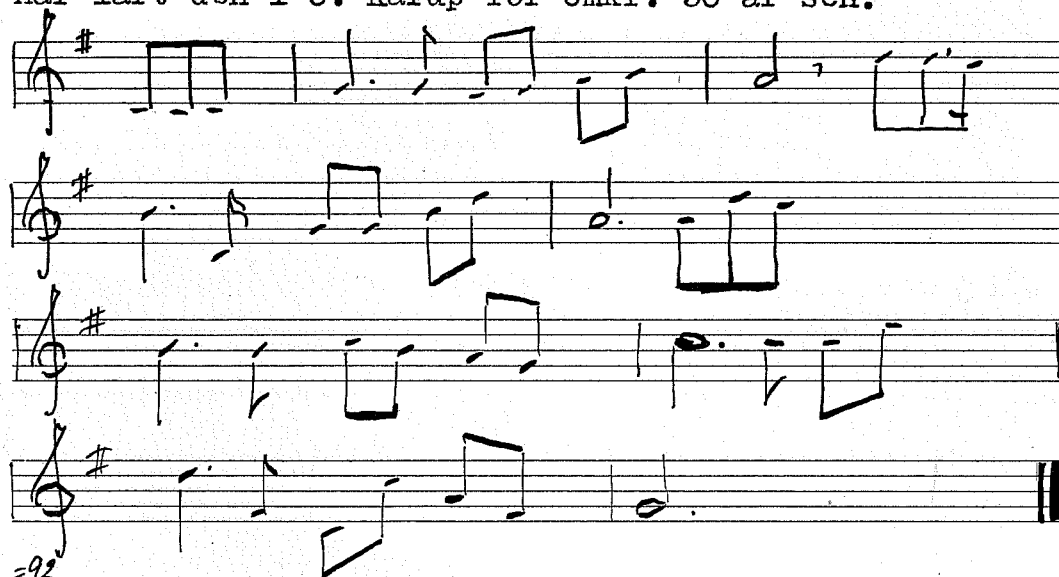
2343

2343

Men tänk vad himlen strålar klar och blå.

266.

Melodi a) Fru Mathilda Paulsson har ej sett denna visa skriven,
utan har lärt den i Ö. Karup för omkr. 50 år sen.



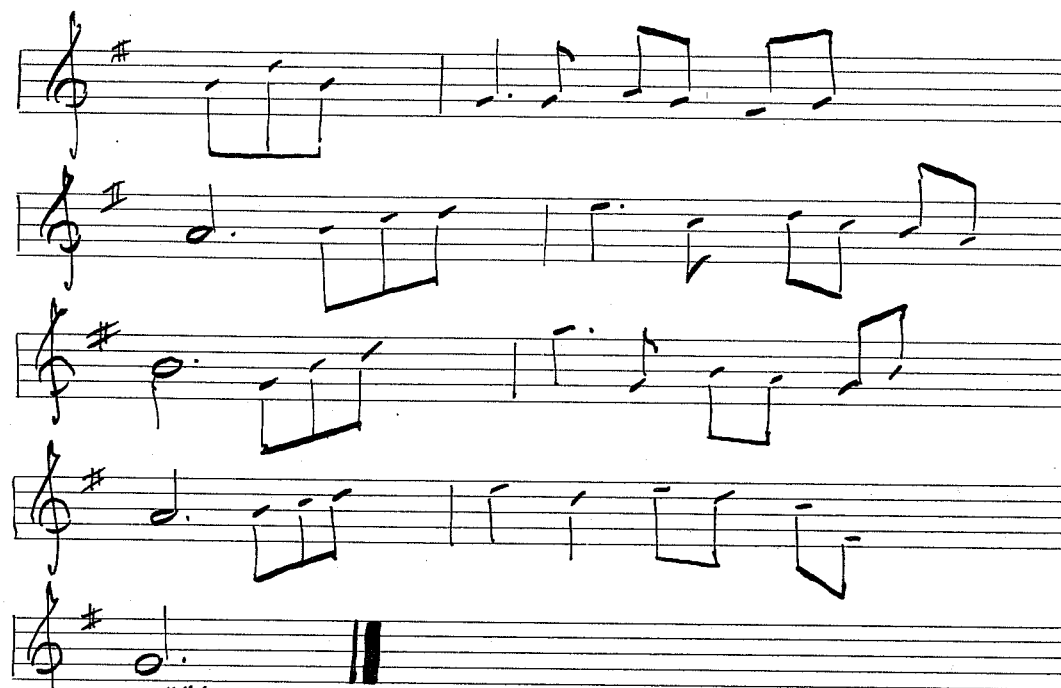
2/4 ♩ = 92

Melodiuppteckning av Arthur Malmgren.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2343 Men tänk vad himlen strålar klar och blå. 26 c.

Från Ö. Karup för ett 50-tal år sen. Melodi b)



2/4 ♩ = 92

snäll

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Melodiuppteckning av ARTHUR MALMGREN.

ACC. NR. II

Landskap: Halland Upptecknat av: Emil Godermar
Härad: Höke (än: Bjäre) Adress: Ivinstorp Höf
Socken: Ästra Karups Berättat av: Medelida Palsson
Uppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Ästra Karups

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

27.

2343

Uppteckningen rör

Så fliktar de giogs åt rosendelund
au plojka de blommarne skona.

Den ena hon var fallig, den andra hon var rik;
den falliga var så hedrofvad.

Den rika fliktan sade till den falliga så:

"Säg, hvarför är du så hedrofvad?"

Har du mistat far, eller har du mistat mor,
eller hafver någon annan dig beröfvad?"

"Nej, jag har ej mistat far eller mor,
och Herren har bevarat min ära.

Skriv endast på denna sida!

II
Men jag sörjer mest för mine fader ungersson,
den vi leäda hålla på kare.

"Se, fader ungersson, den kan du inte få,
ty den vill jag behålla för mig sjelfver.
Men jag har en leroder, som hafver egen gård
och aus sin faders gods uti välde."

"Ja, har du en leroder, som hafver egen gård
och aus sin faders gods uti välde
— Den ingen ann vill ha, den vill du jag ska' ta,
men den kan du behålla för dig sjelfver."

Sager ungersson stod ej långt därifrån;
han hörd, hvad de flickor talte.
Han suckade till Gud, som uti himlen bor:
"Hel! på mig Herre, hvilken jag skall taga!"

Sager jag den rika flickan uti hand

Skriv endast på denna sida!

29.

2349

III
och lefver med henne intill ändan,
så sorjer den fattiga fliskan sig ihjäl,
så blifver det ju ingenting af henne."

Men Adelin kan gåttar sig bland leuskarna fram,
så tog han den fattiga vid handen:

"Sag, vill du blifva min, så vill jag blifva din?
Så skola vi ju lefva tillsammans."

Men Adelin, men Adelin! Hvad tänker du på,
som tager den fattiga vid handen?
Hvi tager du ej mig, som rikedomar har?
Den fattige skall söka sin like!"

"Ja, rikedom du är blott ett lån utaf Gud,
men fattigdom du är en belöning.
Ja, den, som riket är, kan också fattig bli,
den fattige kan också blifva riket."

Mathilda Paulsson, Ängelag, Hof pr Bistad
f. 1861 i Ö. Karup
Från 1883 vistats i Hof

2343

Upptecknad av
Arthur Malingsen
Sommaren 1929 296.



LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Text upptecknad av Emil Lohrman

I.

ACC. NR. III

Landskap Halland Upptecknat av Emil Törnerman
Härad: Hörs Adress: Svenstorp Skof
Socken: Åstra Parup Berättat av Mallinda Pålsson
Uppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Åstra Parup

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

30.
2343

Uppteckningen rör "Den förskjutna fästningen"

"Och minns inte du, på minns det väl jag
aut uppåt den gröna hagen.

Guld och grön skog du befröade mig:

— jag skulle aldrig bli bedragen!

Och det gjorde du med lust och med lek,
men sedan kom det med tårar och svett,
och mig gick som många andra.

"Läst ingen del bild, och ingen sport,
och ingen har villna blifvit

hur falsket du var, hur illa du gjorde,
i Råunnarins bok står det skrifvet.

Och nu har du fått en rikare vän,

Skriv endast på denna sida!

7
som sviker ditt falska hjerta igen,
— på gerningen lönen sköndas!"

"Vagns vagns, liten Rind, nu gråt inte så!
Gj. moder ifrån dig viker).

Äron sväljer sin gråt och sjunger ändå:

"Fast fader oss leda sviker
och karta han har min krona och krans.
Nu stods han med andra går uti dans
och glömmar den tro han prurit."

"Vagns vagns, liten Rind, låt moder få ro
för kläder och lerod att spinnva.
Låt din skull så är mig troslygt att tro,
Jag nåd skall i himlen finna.
Den arma och faderlösa ju har
i himmeln sin beskydd och försvar,
ty vill jag ej mera gråta!"

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

31

2343

Mathilda Paulsson, Ångslav, Hof nr Bastad
f. 1861. Sedan 1883 bosatt i Hof.
G. Karup

2343

Upptecknad av
Arthur Melander
sommaren 1929.

326.

Den förskjutna fästmon

$\text{♩} = 144$

Fra G. Karup

och minns inte du så minns det väl jag väl

Text upptecknad av Emil Söderman

Första gången Mathilda Paulsson var i en bastua och
skäktade lin 1878 eller 79 hörde hon denna visa.

32

2343

III.
" Och snart spricker ut en rosenknopp,
snart ännungen lyfter ringen.
Och snart väder tiden ungdomen öpp,
blir stor och går blod uti ringen,
och vinner en en, då gläds jag igen.
Men får du en vän, så skriv aldrig den,
— så glömmar jag gamla sorgen.

ACC. NR. IV

Landskap: Halland Upptecknat av: Emil Toderman
 Härad: Hörs Adress: Trenstorp Hof
 Socken: Ästra Karup Berättat av: Mathilda Falsen
 Uppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Ästra Karup

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

33.

2343

Uppteckningen rör "Rimbrochten"

En herremans så stolt och bård,
 som egde tunnars guld
 och många hemman i sitt våld
 fick se en flykta kuld
 bland trädens slannar ensam gå,
 och kulle han till hemmet så:

"Mitt värsta barn, hvad heter du?
 Säg mig ditt hufvuds namn!
 Och säll dig vid min sida nu
 i dalens klomsterfauw,
 så skall vi sörjas vid en stund
 förtröligt här i enslig lund."

Skriv endast på denna sida!

II
"Nått namn är Malin, men jag får
ej länge dröja här,
ty dagens sol snart nedergår,
och jag skall förtärlig
i Korzen, som jag fått af Mas;
hon väntande i hyddan bor."

"Här Malin! Ingen flitka sol
och stön som du jag sell.
Kom, hvil i mitt öppna sköl!
Jag beder blod om ett:
"Gif mig en enda liten kyss!
Var inte rädd: ej någon lyps."

"Nej, nej, jag lofvat har vid Gud
att ingen kyss ge bort
förrän du dag jag skall stå lerud,
och det sker innan kort,
och då skall Johan hafva den,
han är från barnsdomen minn var."

Skriv endast på denna sida!

"Här Malin: Johan fallit är,
 — en tarps jag honom skänkt.)
 Men tyrdligt inför Gud jag svar:
 "Du har min ära skänkt.
 Och torpet tager jag igen,
 Lef så i sorgen med din vän!"

"Gär som de vill — jag lefver Säll
 om än bland snö och is.
 I Edmarken vid en fjäll
 jag söka skall min spis,
 Klott jag vid Johans sida får
 framvandra mina lefnadsår."

"O hjälper snicker eller hot,
 ty vid i alla fall,
 att om det också sker med knut,
 en Ryss jag hafva skall
 och till mitt hjerta trycka dig,
 färrän du slipper undan mig."

"Jo pytsan!" med en sidoblick
gaf Malin skälman svar.
Hon kastade sin Korg och gick
— med den stod Herren kvar.
och suckade: "En narr är den,
som gäskar för sin obekant."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

36.

2343

Efter Mathilda Paulsson. Melodi a) Svår att få in i någon slags modern takträkning. Vid försök att pressa in den i vaks-takt reagerade Mathilda Pålsson häremot. Likaså mot tvåtakt.

a) $\text{♩} = 84$ *Kvinnokroketen* *Från Greve* *366.*

b) $\text{♩} = 100$ *Fr. Ö. Karup*

En herre man så stolt och bald

la la la la la la la la la la la la la la la.

MELODIUPPTECKNING AV ARTHUR MALMGREN.